

Hrad Bouzov

Hrad založil rod z Búzova, jeho prvním známým majitelem byl Búz z Búzova v letech 1317-1339. Od poloviny 14. století jej vlastnili páni z Vildenberka, kteří ho v roce 1382 prodali moravskému markraběti Joštovi, synovcovi císaře Karla IV. Jošt jej roku 1396 přenechal Heroltovi z Kunštátu. Tento rod hrad vlastnil asi 70 let, poté se v jeho držbě vystřídalo víc majitelů. Mezi nimi byl i otec krále Jiřího z Poděbrad Viktorin Boček z Kunštátu a Poděbrad a někteří historikové považují Bouzov za rodiště českého krále Jiřího z Poděbrad. Koncem 14. století bylo k hradu přistavěno předhradí. Roku 1558 hrad Bouzov vyhořel, ale kvůli finančním problémům tehdejších majitelů byl plně obnoven až v roce 1620, kdy byl majitelem od roku 1617 Fridrich z Oppersdorfu. Jeho syn prodal panství r. 1655 Eusebii Sabine Podstatské. Její syn ho roku 1696 prodal řádu německých rytířů, v jehož majetku zůstal hrad až do roku 1939. V průběhu třicetileté války sloužil Bouzov jako císařská pevnost a vězení pro švédské zajatce. Do dnešní podoby byl hrad upraven přestavbou v letech 1896 až 1910 na popud Evžena Habsburského, tehdejšího velmistra řádu, který stavbu financoval. Návrh přestavby projektoval architekt Georg von Hauberrisser. Tato rekonstrukce ovlivnila vzhled hradu, protože do původní typické české architektury byla zakomponována celá řada německých prvků. Roku 1939 zabavili hrad nacisté. Po druhé světové válce byl hrad zkonfiskován československým státem.

Odkazy:

www.hrad-bouzov.cz

